

18
Aagel

15-2-55

06130

Prosesskrift

til

Porsgrunn byrett.

105493

Saksøker: Direktør Alexander Christiansen,
Ullernveien 22, Ullern, Oslo.

Prosessfullmektig: Høyesterettsadvokat J.B.Hjort,
Akersgt.20, Oslo.

Saksøkt: Direktør Olav Strand,
Skiensfjordens komm.kraftselskap, Porsgrunn.

Prosessfullmektig: Høyesterettsadvokat Sven Arntzen,
Fr.Nansens plass 9, Oslo.

Ved gjennomgåelse av dokumentene i forbindelse med forberedelse av hovedforhandlingen er jeg blitt oppmerksom på et dokument som var fremlagt i den første av Christiansen anlagte, senere hevede sak, og som er av betydning for bedømmelsen av Christiansens sabotasjebeskyldning mot Strand og som bevis for at det er Christiansen som har foranlediget nazimyndighetenes inngripen i SKK's administrative forhold.

Det gjelder Christiansens brev til dr.Friderich av 31. mai 1944. Den passus i brevet som har særlig interesse for saken, er siste avsnitt sålydende:

"Ich hoffe, dass der Streit mit SKK bald eine Lösung findet, die unsere gemeinsamen Interessen dienen. Die Behörden werden dafür sorgen, dass die Quertreibereien von SKK aufhören. Es wird am besten wenn Sie vorläufig nichts vornehmen."

Jeg finner det riktig å dokumentere brevet i sin helhet i tysk tekst og med norsk oversettelse, og fremlegger derfor:

Avskrift av brev av 31/5 1944 fra Alex.Christiansen til Direktor L.Friderich med vedheftet oversettelse.

Av hensyn til den nær forestående hovedforhandling har jeg sendt 2 gjenparter av nærværende prosesskrift med vedlegg direkte til advokat J.B.Hjort.

Oslo, den 15.februar 1955.

Sven Arntzen

Vedlegg:
Det foran nevnte dok.

Avskrift.

31.mai 1944.

Herr Direktor L.Friderich, dr.sc.,
Lausanne/Schweiz.

2 rue du Midi.

Betr. Verkauf Ihrer Aktien an Norsk Hydro.

Am 3.März 1941 wenn ich mit generaldirektor Aubert von Norsk Hydro über eine eventuelle Teilnahme an PEA sprach würde die Forderung auf einen Majoritätskauf von Aktien gestellt, siehe meinem Brief vom 19/5 41. Diese Forderung konnte nur mit hilfe der SKK Aktien erfüllt werden. Herr Aubert erklärte dass er wollte meinem Vorschlag näher-treten, sobald er ein Angebot auf den SKK Aktien bekommen hätte. Mit SKK wollte er diesbezüglich Verhandlungen aufnehmen. Er sagte, dass er auf keinem Fall sich an PEA beteiligen würde solange Herrn Kjölseth und SKK über die Aktiemajorität verfügte. Mit den hat er zu schlechte Erfahrungen gemacht.

Erst am 15.Juli 1941 bekam ich wieder Verbindungen mit Norsk Hydro, als ich von dem Generaldirektor Eriksen telephonisch angerufen würde - Herr Aubert was inzwischen zurückgetreten. Unter Hinweis auf meine Unterhaltung am 3.März mit Herrn Aubert hat er mir aufgefordert Ihnen um eine Prisanstellung für Ihre Aktien in PEA zu drahten. Gleichzeitig hat er mitgeteilt dass er ein Angebot auf die SKK Aktien bekommen hätte, wie ich Ihnen in meinem Brief von 15.7. geschrieben habe.

Am 3.April 1941 fand die Generalversammlung in PEA statt, wo Herr Ellefsen als Ihr Stellvertreter gewählt würde. In der nachfolgenden Sitzung des Aufsichtsrates hat Herr Strand verlangt zum President nach Herrn Kjölseth gewählt zu werden. Da die feindliche Einstellung des Herrn Strand PEA gegenüber schon bekannt war wurde unter Hinweis auf dem Vertrag von 1920 zwischen Meteor und SKK verlangt, dass ich als neutral den Vorsitz übernehme. Wir waren 2 zu 2. In den darauf folgenden Verhandlung hat Herr Strand ein Promemoria vorgelegt in dem es heisst:

"Die Begründung der Kraftgesellschaft für den Einkauf von dem Aktienmajorität in PEA var den Absatz ihrer freien Kraftmengen zu sichern, wie es in den errichteten Kraftverträgen ausgedrückt ist.

Dies ist auch deutlich zum Ausdruck gekommen in der Einstellung für den Einkauf und war in allen Jahren ein Hauptpunkt

der Politik der Kraftgesellschaft. Mit Verantwortung gegenüber Ihren Bezirken kann die Leitung der Kraftgesellschaft auch nicht Ordnungen, die den Wert dieser Voraussetzung umstürzen oder schmälern konnte beitreten.

Indessen ist man aufmerksam auf dem Wunsch des Betriebes auf Grund seines Grossen Wachstumes sich seine grössere Menge durchaus prima Kraft als in früheren Kraftmiete verträgen vorausgesetzt, zu sichern. Die Kraftgesellschaft wird alle Mittel versuchen um den Wünschen der PEA in dieser Hinsicht zu erfüllen, und muss nur den Vorbehalt nehmen dass es seitens der Kraftgesellschaft auf einem geschäftsmässigen Basis geschieht.

Eine Hauptbedingung für die Stichhaltigkeit dieser Voraussetzungen ist, dass keine Arbeit aufgenommen wird um die jetzigen Eigentumverhältnisse des Betriebes zu ändern wenn es nicht im Einverständniss mit SKK geschieht.

Voraussetzt dass dir. Christiansen seine Zusage gibt dass er die voranstehende Voraussetzungen erkannt ist die Kraftgesellschaft bereit bei den vorstehenden Wählen auf dem Vorsitz in die Direktion für ihre Vertreter zu verzichten.

Das obenstehende wird beigetreten.

(sign) N.Halvorsen O.Strand Alex.Christiansen
 Gulbr.Romssaas Tönnes Ellefsen.

Ueber den schwebenden Inhalt dieser Promemoria war es nicht möglich nähere Auskünfte zu bekommen aber nachdem es festgestellt war, dass "die Änderung der Eigentumverhältnisse" keine Einschränkung für den Verkauf Ihrer Aktien bedeutet, wurde das zweifelhafte Dokument von allen Anwesenden unterschrieben.

Die spätere Auslegung die Herr Strand seine Promemoria gegeben hat verrät die für ihn eigentümlichsläue, durchtriebene Weise womit er hemmungslos jede Chance nutzt um sein Ziel zu erreichen. In seine Prozessschrift von 22 Juli 1943 schreibt er:

"Die Erklärung wurde von Direktor Christiansen akzeptiert.

Indessen sollte man sehr bald eine fast unglaubliche Ueberraschung erleben. In Mai 1941 besuchte ich damaligen Generaldirektor Aubert im Norsk Hydro um die Verhandlungen über die Vermittelung der erweiterte Kraftübertragung nach Heröya für Hydro aufzunehmen. Nachdem wir uns über diese Frage einige Minuten unterhalten hätten sagte Generaldirektor Aubert dass ihm vor einer Zeit Direktor Christiansen in PEA besucht hätte und ihm erzählte dass SKK die Aktiemajorität in PEA hätte und die Frage auf die Bahn brachte ob Hydro sich für die Uebernahme von PEA Aktien interessieren wollte. (Generaldirektor Aubert hat damals nicht erwähnt dass Direktor Christiansen auch einen direkten Vorschlag im Meteor's Namen für die Uebertragung der Meteor-Aktien mitgebracht hätte.)

..... Bei der Leitung der Kraftgesellschaft die ich sofort über den Vorfall berichtete, hat meine Mitteilung eine Aufmerksamkeit gemacht die fast eine Bestürzung gleich war.

..... Wir gingen einig dass dieser Vorfall darauf deutet, dass Direktor Christiansen ein Angebot von Meteor an Hydro wegen Aktienverkauf vermittelt hat, welches nicht weniger Bestürzung aufwachte als die Mitteilung um unsere eigenen Aktien. Aber auf Grund der von Direktor Christiansen abgegebenen Erklärung hat man sich geweigert dennoch zu glauben dass so der Fall wäre."

Mir gegenüber kam diese Beschuldigung für Wortbruch erst bei dem Prozessschrift im September 1943 zur Kentnis. Herr Strand bestreitet auch die Ausnahme für den Verkauf Ihrer Aktien indem er sagt: " aussprach, dass man selbstverständlich keine Verantwortung für einen eventuellen Verkauf von Meteor's Aktien übernehmen konnte, da Meteor allein ihre Aktien disponierte Wäre es dagegen etwas gesagt über Verkauf von Meteor's Aktien an Hydro wurde es klar gewesen, dass es sich nicht um ein generelles Vorbehalt handelte aber um eine aktuelle Situation. Aber wie gesagt eine solche Mitteilung wurde von Herrn Christiansen nicht abgegeben."

Ich habe eine Ausrede wörtlich wiedergegeben damit Sie seine Quertreiberei durchschauen können.

Während des letzten Halbjahres 1941 hat Norsk Hydro sich wiederholt um Angebot unseres freien Grundstückes an der Porsgrunn Seite bemüht aber es ist auf Wunsch der SKK abgelehnt worden. In September wurde Bauerlaubniss auf diesem Grundstück während den Verhandlungen um Kauf von SKK-Aktien gegeben, und die Bauarbeiten angefangen. Erst nachdem die Verhandlungen mit SKK kurz vor Weihnachten 1941 gescheitert waren sind die Grundstücke in Verbindung mit einer eventuellen Zusammenarbeit angeboten.

Man kann die Frage aufstellen: Welche Absicht hat Herr Strand mit seiner Quertreibereien und gefälschten Mitteilungen an seiner Leitung? Nach meiner Meinung hat er am Anfang den Verkauf von Meteor-Aktien wiederstrebt um eine Teilnahme von Norsk Hydro an die Kraftversorgung für PEA zu vermeiden. Die Kraft die PEA jetzt bezieht ist ausschliesslich Hydrokraft, da SKK keine eigene überschussige Kraft während 9 Monate im Jahr hat. Er hat die Praktik eingeführt kein eigene Ueberschusskraft an PEA zu liefern nur eingekaufte Kraft die er "auf einem geschäftmässigen Bas is" verkauft das heisst: Die Kraft wird belastet mit Einkaufskosten, die Spitzen verluste bei der Ueber-

tragung und 0.2 öre pr. kWh für die Uebertragung auf dem SKK Netz. Die Kraft an PEA wird dadurch etwa 50% höher als die von Hydro eingekaufte feste Kraft.

Später wenn die Verhandlungen um Verkauf von SKK-Aktien aufgekommen wurde hat er seine Leute überredet PEA mit seinem jetzigen Kraftvertrag zu einem hohen Preis an Norsk Hydro zu verkaufen. Deswegen wollte er nicht auf den Verkauf der freien Grundstücke eingehen. Die Forderungen für SKK-Aktien waren aber so unerhört hoch bemessen, dass der Verkauf dadurch gescheitert wurde. Sie waren:

- 1) Die Baukosten einer Fernleitung im Wert etwa 2.500.000-- Norw.Kronen und
- 2) ein 50 jähriges Vertrages für Spitzenstrom bis 30.000 kW im Jahre zu 0.5 öre pro kWh, die zu Fristen von 2 bis 4 Tagen zu empfangen und abgegeben waren. Die Voraussetzung wäre der Ausbau von Hjartdöla.

Die Leitung von SKK hat ein Angebot in diesem Sinne gemacht und Herr Strand hat vor der Entscheidung behauptet, dass alles in Ordnung war und sich mehrere Leute über das glänzende Geschäft gerühmt.

Leider bin ich auch zu der Sitzung bei Norsk Hydro wo die Entscheidung fällig einberufen ohne zu wissen warum es sich handelt. Es ist meine Sünde gewesen das ich nachdem das Angebot von SKK-Aktien endgültig abgelehnt war die Aufforderung nachgekommen bin, eine Lösung zu finden wobei PEA als Gesellschaft weiter bestehen konnte.

Ich hoffe, dass der Streit mit SKK bald eine Lösung findet, die unsere gemeinsamen Interessen dienen. Die Behörden werden dafür sorgen, dass die Quertreibereien von SKK aufhören, Es wird am besten wenn Sie vorläufig nichts vornehmen.

Mit herzlichen Grüßen

Ihr

Alex.Christiansen (sign.)

Riktig avskrift av dok.37 vedlagt stevning
til Forsgrunn byrett av november 1951 i sak
mellan Alex.Christiansen og Olav Strand m.fl.
-bekräftes.

Alex Christiansen

Oversettelse fra tysk.

Oslo, 31.mai 1944.

Direktør L.Friderich, dr.sc.
Lausanne/Schweiz.

2 rue du Midi.

Vedr. Salg av Deres aksjer til Norsk Hydro.

Den 3.Mars 1941 da jeg talte med generaldirektør Aubert om en eventuell deltagelse i PEA ble der stillet krav om kjøp av en aksjemajoritet; se mitt brev av 19/5.41. Dette krav kunne kun oppfylles med tilsettning av SKK-aksjer. Herr Aubert erklærte, at han ville komme tilbake til mitt forslag, saa snart han hadde fått ett tilbud paa SKK-aksjene. Herom ville han oppta forhandlinger med SKK. Han uttalte, at han unner ingen omstændighet ville delta i PEA saa lenge herr Kjölseth og SKK disponerte over aksjemajoriteten. Med dem hadde han gjort for daarlige erfaringer.

Förstden 15.Juli 1941 kom jeg igjen i forbindelse med Norsk Hydro, da jeg ble oppringt i telefonen av generaldirektør Eriksen - herr Aubert var i mellomtiden traatt tilbake. Unner henvisning til min samtale med herr Aubert den 3.Mars oppfordret han meg til aa telegrafere til Dem om en prisnotering for Deres aksjer i PEA. Samtidig meddelte han meg - som jeg skrev til Dem i mitt brev av 15.7. - at han hadde faa tt ett tilbud paa SKK-aksjene.

Den 3.April 1941 avholltes generalforsamling i PEA, der Ellefsen ble valgt til Deres varamann. I det etterfølgende styremøte forlangte herr Strand aa bli valgt til formann etter herr Kjölseth. Da herr Strand's fientlige innstilling til PEA allerede var kjendt, forlangtes unner henvisning til overenskomsten av 1920 mellem Meteor og SKK at jeg som nøytral skulle overta stillingen som formann. Vi var 2 mot 2. Unner de derpaa følgende forhandlinger fremla herr Strand ett Promemoria, som lyder:

"Porsgrunn 4/4.1941.

" Kraftselskapets begrunnelse for aa gaa til innkjøp av "aksjemajoriteten i PEA var aa sikre seg avsetning for sine ledige "kraftmengder, som det er uttrykt i de opprettede kraftleiekontrakter. Dette er kommet klart til uttrykk i innstillingen om kjøpet "og har vært et hovedpunkt i kraftselskapets politikk gjennem alle "aar. Med ansvar overfor sine distrikter kan kraftselskapets styre "heller ikke nu gaa med paa ordninger som kunne kullkaste eller "ferringe verdien av disse forutsetninger.

" Man er imidlertid oppmerksom paa at fabrikken paa grunn

"av den store vekst den har unnergaatt ønsker aa sikre sig et "større kvarntum absolutt prima kraft enn tidligere kraftleie-kontrakter forutsetter. Kraftselskapet vil med alle midler söke "aa tilgodese bedriftens ønske i saa maate, og naa kun ta det for-behold, at dette fra kraftselskapets side maa skje paa forretning "messig basis.

" En hovedbetingelse for at disse forutsetninger skal hold-stikk er at der ikke optas noe som helst arbeide for aa endre de "nuværende eiendomsforhold ved bedriften, med mindre dette skjer "i forstaaelse med SKK.

" Under forutsetning av at der fra direktør Christiansens "side gis tilslagn om at han anerkjenner foranstaaende forutsetninger er kraftselskapet villig til ved forestaaende valg aa gi "avkald paa formannsstillingen i styret for sine representanter.

" Ovnstaaende tiltredes.

" (sign.) H.Halvorsen. O.Strand. Alex.Christiansen.
Cle Hauen. Gulbr.Romsaas Tønnes Ellefsen.

Det var ikke mulig aa faa nærmere forklaring av innholdet i dette i svævende uttrykk hollte Promemoria men etter at det ble fastslaatt, at "forandringer i eiendomsforholl" ikke betød noen innskrenkning for salg av Deres aksjer ble dette tvilsomme dokument unnerskrevet av samtlige tilstedevarende. Den utlegging, som herr Strand siden har gitt sitt Promemoria röber den for ham eiendommelig slue, gjennemdrevne maate hvormed han uten bremsning utnytter enhver sjangse for aa naa sitt maal. I sitt prosesskritt av 22.juli 1943 skriver han:

"Erklæringen ble akceptert av Direktør Christiansen.
.....

" Imidlertid skulle man temmelig snart oppleve en nesten utrolig "overraskelse. I mai 1941 oppsøkte jeg daværende generaldirektør "Aubert i Norsk Hydro for aa innlede forhandlinger om SKK's for-midling av Hydro's utvidelse av kraftoverföring til Herøya. "Etter noen minutters samtale om dette spørsmål uttalte general- "direktør Aubert at han for en tid siden hadde hatt henvendelse "fra Direktør Christiansen i PEA, som fortalte ham at SKK hadde "aksjemajoriteten i PEA og bragte paa bane spørsmålet om Hydro "kunne interessere sig for overtagelse av PEA-aksjer. (General- "direktør Aubert nevnte dengang ikke at Direktør Christiansen "ogsaa hadde medbra-gt et direkte forslag paa vegne av Meteor "om overtagelse av Meteor's aksjer.)

" Jeg redegjorde straks efter for saken i Kraftselskapets "ledelse, hvor meddelelsen vakte en oppmerksomhet, som nærmest "kan kalles bestyrteelse.

"..... Det var enighet om at dette syntes aa tyde paa at "Direktør Christiansen hadde formidlet Meteor's tilbud til Hydro "om aksjesalget og dette vakte ikke mindre bestyrtelse enn med- "delelsen om vaare egne aksjer. Men paa grunn av den av Direktør "Christiansen avgitte erklæring vegret man sig alligevel ved aa tro at saa var tilfellet."

Jeg fikk først ved prosesskriftet i September 1943 kjenn- skap til beskyllningen om løftebrudd. Herr Strand bestrider ogsaa unntagelsen for salg av Deres aksjer, idet han sier: "..... ut- "talte at man selvfølgelig ikke kunne ta noe ansvar for et eventuelt "salg av Meteor's aksjer, da Meteor jo kunne disponere sine aksjer "som de selv ville, Var det derimot blitt nevnt noe "om salg av Meteor's aksjer til Hydro ville det med en gang vært "klart at det ikke dreiet sig om et generelt forbehold men om en "aktuel situasjon Men som nevnt noen slik meddelelse "fra herr Christiansen blev ikke gitt."

Jeg har gjengitt hans paaskudd ordrett forat De kan gjennemskue hans tverdriveri.

I løpet av siste halvaar 1941 har Norsk Hydro gjentag- ende anstrengt seg for aa opnaa et tilbud paa vaare ledige arealer til Forsgrunnsiden, men det er avslaat etter ønske av SKK. Unner forhandlingene om kjøp av SKK.aksjer ble der i September gitt bygge tillatelse paa dette areal og byggearbeidet paabegynt. Först etter at forhandlingene med SKK kort før jul 1941 ble avbrutt er arealene tilbudt i forbindelse med et eventuelt samarbeide.

Man kan stille spørsmaalet: Hvilken hensikt har herr Strand med sitt tverdriveri og de uriktige meddelelser til sitt styre? Etter min oppfatning har han til aa begynne med motsatt seg salget av Meteor-aksjene for aa unngaa at Norsk Hydro skulle delta i kraftforsyningen, til PEA. Den kraft som PEA nu faar er utelukkende Hydro-kra ft, da SKK ikke har noe ledig kraft i 9 maane der av aaret. Han har innfört den praksis ikke aa levere noen egen ledig kraft til PEA men kun innkjøpt kraft, som han selger "paa en forretningsmessig basis, det betyr, at kraften blir belastet med innkjøp, strömtap ved overföring og 0.2 öre pr.kWt for over-

föring paa SKK's kraftnett. Kraften til PEA blir derved ca. 50% dyrere enn den fra Hydro innkjöpte faste kraft.

Senere da forhandlingene om salg av SKK-aksjene ble oppatt har han overtalt sine folk til aa selge PEA med sin nuværer kraftkontrakt til Norsk Hydro etter en høi pris. Derfor ville han ikke innlate seg paa salg av frie arealer. Betingelsene for SKK-aksjene var imidlertid uhørt stive, saa salget derigjennem strandet. De var:

1. Byggesummen for en fjernledning ca. 2.500.000.- norske kroner og
2. En 50-aarig kontrakt for uprioritert kraft inntil 30.000 KW aarlig til 0.5 øre pr.kwt, som skulle mottas og avgis med 2 til 4 dages frist. Forutsetningen var utbygging av Hjartdøla.

Ledelsen i SKK har gitt sitt tilbud denne form og herr Strand har før det var vedtatt gaat ut fra at alt var i orden og har overfor flere rost seg for denne glimrende forretning.

Dessverre ble ogsaa jeg innkaldt til det møte i Norsk Hydro, hvor avgjørelsen fallt, uten aa vite hvad det dreiet seg om. Det er min synd, at jeg etter at tilbuddet var avvist, etter kom oppfordringen om aa finne en løsning, som tillot PEA's fortsatte bestaaen.

Jeg haaber at striden med SKK snart finner en løsning, som vaare felles interesser er tjent med. Myndighetene vil sørge for at tverdriveriet fra SKK opphører. Det vil være det beste om De foreløbig intet foretar.

Med hjertelig hilsen

Deres

Alex. Christiansen (sign.)

Oversettelsen riktighet bekreftes:

J. Övergaard (sign.)

*Høyesterettssak**Fors.*

T I L L E G G S U T D R A G

i høyesterettssak (mortifikasjonssak) S.nr.67/1955:

Den ankende part: Direktør Alexander Christiansen, Oslo.Prosessfullmektig: Høyesterettsadvokat J.B.Hjort.Ankemotpart: Direktør Olav Strand, Porsgrunn.Prosessfullmektig: Høyesterettsadvokat Sven Arntzen.*---*

Innhold:

SideNorsk riksmålsordbok av Trygve Knudsen og
A.Somerfelt (Oslo 1947) 2.bind - sp.1307

1

1943Okt. 15.. Brev fra Alex.Christiansen til ing.Lars Er-
landsen

1

1944Mai 12. Brev fra Alex.Christiansen til Minister Alf
Whist

2

" 24. Brev fra Alex.Christiansen til Nasjonal Sam-
ling, Telemark Fylkesorganisasjon

2

" 31. Av brev fra Alex.Christiansen til Direktor
L.Friderich, dr.sc.

3

med oversettelse

4

1945Jan. 12. Brev fra direktør Alex.Christiansen til
direktør O.Strand

4

Febr.27. Brev fra Innenriksdepartementet v/ innenriks-
råd Dahl til fylkesmann Knudsen

5

April 10. Brev fra fylkesmannen i Telemark til Skiens-
fjordens kommunale kraftselskap

8

21 sider

J. B. HJORT
HØYESTERETTSADVOKAT

M. N. S.

TELEFONER:
KONTORET: 42 04 58
PRIVAT: 55 83 32

ØSLO

OSLO
AKERSGATEN 20

7. mars 1955.

A M B U L A N C E

611

1. MARS 1955

Letsmildesak nr. 16/1954 ved lagmannen avsatt.
Merkfaksjonsavslag.

Den funnneide er: Arbeidsleder Christianen, Oslo.

Forsøksfullmært: Advokat J. B. Hjort, Oslo.

Oppgitt er: Direktør Olev Christensen, Forsvaret.

Forsøksfullmært: Advokat Ove Rønningen, Oslo.

Avslutning av forsøksavslag 25. februar 1955.

- - - - -

Det er viss at de beseirede, naziens hær, under
spesielt i 1943 og 1944 i områdene der var cir-
kelfabrikken, har gjort det pålagt å ødelære områdene,
og det er dokumentert at dette.

Det er også kjent til myndighetene hvilke
bestyrkelsene og fullstørrelsen.

Det er ikke dokumentert hvilke bestyrkelsene
og fullstørrelsen bestyrkelsen fremstilt av direktør Christensen
til direktør Christianen i brev, men

1. Brev fra direktør Christiane med bestyrkelse til direktør
Christianen i mars 1943, med dokumentert av direktør
Christianen, og

2. Brev fra direktør Christian til politimesteren i Oslo
av 14. 3. 55.

Et svar til brevene som denne saken er knyttet
til kommer.

Direktør Christianen hevder at disse to brevene inne-
befinner den beskylding mot han at han under okkupasjonen har
oppfattet direktør Christensen for saboteur til hinsides at han
og til en tjenersteme i det tyske Reichsmarsjeneriet, ingenieur
og major Lehrüder. Ordet angiveri er ikke brukt i brevene.

Den første avgjørelse som man kunne vente å finne i
dommen er en rettsliggjengivelse som kan være gjen-

stend for mortifisningen. Dette er et lovgjøremål etter lovformendingen av 10/3 1959 av stpl. s. §43 annet ledd, jfr. dt. 1952 side 13.

Retten er på dette punkt dels uklar, dels har dommen overhodet ikke sett støtspunkt til en direktør Christensen overfor ingeniør Schrøder har angitt direktør Strand.

Det fremgår til det førete punkt også at i dommen at den endelige rette brukt ordet angiver vi, men at retten er enig med Christensen i at Strand framhøyvis har hatt angivert fra Christiansborgs side i sakene da han var en av ansatte sine, men at denne ikke kan motfloses. Retten slop også ut det at den er krevert ledige tanken hon på at Christensen har begitt angiverti.

I spørreordet skalde rette vise tilstrekkelig, idet det etter stpl. s. 247 ikke kreves at bevisyldningen skal være "egent til" i etimologisk forståelse for å bestemme om bevisyldingen har bestått. Det antas i vore tillegg til Strand har brukt ordet angiverti når de ord han har brukt sen retten sier, ledige tanken han på angiverti.

Dommen er ikke vellykket når regn av tilstrekkelighetens prinsipps formuleres for angiverti, og Christensen blir dømt med enkel straf, men Christensen blir ikke frikjent.

Vi ser ikke forskjell på spørreordne dømte dømt i brevet av 17/3 1959. I dømningen nivåer av dømme over er også til tilfelle den tilstrekkelige har oppnådd i et tilleggsmønster over alle de andre tilfeller i tilsvarende tilfelle har bestyrt Strand ikke misbruking av rettspraksisen av en transformatorstraf. Alle de rettspunktene oppfattet av tilstrekkeligheten.

Det antas at retten tildeler ikke dømt følge i sin tillegg til en angivelse som ikke følger, men også en dommen ville ikke få dømte mindre om det ikke er den som oppheves på grunn av utilstrekkelige praksiser.

- - -

Denne løste avgjørelsen i samme sak ble vedtatt 2. desember 1959 ved det fjerde møte for komiteen av bevisyldinger.

I spørreordet retten overholdt ikke når både støtspunktet til en direktør Christensen har angitt Strand til den tyke ingeniør Schrøder har den sikkert ikke gjett inn på en samhetstebvis for en slik bevisylding, og fremført.

Retten uttalte at det er ført samhetstebvis for alle de uttaleleier av faktisk art som er krevet certifisert. Denne

Beskriving er uforståelig. Det er overhodet ikke krevet mottifilmen av uttalelser av fiktiv art, men av bevisyldninger, nemlig strønde bevislæring om at Christiansen hadde ønskt han skulle til hukommelse blant en del av ingenier Johnsdorff.

Her er strpl. i 73 er det rettens plikt å angi nøyaktig hva der finnes avsluttet. Det er utilatrorhelt å si at det er rett bevis for alle de uttalelser av fiktiv art som er henvist nærmest. Målet er ikke vise hvem retten mener hadde uttalelser av fiktiv art, eller hvem retten har funnet beviset. Men er derfor uvilket som i det greske øverste hovedan har fått dette, måtte man utgå fra rettens avgjørelse.

Her retten vidarer ikke at omstørte har ført bevis for omstørten av Christiansen av sådnt det også krevet bevisfisert, men det er ikke tyde på at retten har funnet bevis for omstørten av bevislæringen for angivelig. Det er ekspresjonsmuligheten og ikke uttalelser i dokken som gir ut til at det ikke kan være noen slik bevisyldning i det høye tilfællet.

Det er dessverre tilslutt at den ikke har funnet grunn til å si at det er til om Christiansen har vært utvilsomt medlem av et komitee og ikke har vært medlem av et annet komitee, men ikke har funnet bevis for at den ikke har vært medlem av et annet komitee. Det er ikke viss om det er tilslutt til om Christiansen har vært medlem av et annet komitee og ikke har vært medlem av et annet komitee, men ikke har funnet bevis for at den ikke har vært medlem av et annet komitee.

Denne linje følger ikke av rettens avgjørelse og er dermed ikke et del av rettens avgjørelse.

Det er ikke klart om det er rettens avgjørelse, men at dette var rettende, for det siste i rettens avgjørelse. Det er ikke klart:

a) Det vises at det er bestillt av direktør Lille, men ikke bestillt av direktør Lille, men bestillt av direktør Lille.

b) Det vises at driften av et verk avhengig av teknisk kvalitet. Det er ikke, driften var avhengig av teknisk kvalitet og levering av fest kraft.

c) Det vises at direktør Gjertsen i Norges Industriforening var en form av Christiansen. Det er ikke. Gjertsen var ingen ven av Christiansen.

d) Det vises ikke at direktør Gjertsen ikke var Christiansen med andre personer som ikke er blitt identifisert, og at treningen til at Gjertsen gjennom blant tok enken opp var at styret i AIA hadde to medlemmer som var medlemmer

- - -

av Røysjøen Knallin. Det overgrep som styret hadde gjort mot christiansen oppfattet bleist som et NS overgrep som han måtte ordne. Derfor tilkalla han Christiansen og ba denne om å sette opp et FM, som entales i saken.

Oppdraget tilles som en Christiansens FM til Christensen ikke innehøre en fare for strand, som kunne føde til at han kunne bli skutt. Denne betraktning er tidiigere av Christiansens korrespondent, N.P.-medvirkende Chr. Lutjegherzen, blitt betegnet som utslag av hysteri.

Det var ikke i doonen at strand, da han skrev de to påklagede brev hente til både innholdet av Christiansens FM til rådet, og at han derfor måtte føres til Christiansen ikke kunne ha vært i stand til å angri spesial for sabotasje. Det understres også at det var gitt 1 i etterat Christiansen hadde bleist dømt for strand sendte de to påklagede brev etter frikjennelsen, allerede et uggend ved avsendelsen av de påklagede brev var ikke over at han ikke var Christiansen i verken i form eller i innhold.

Oppdraget tilles også som motstasjonen og en del andre bidraket i militærlag utformningen og stod i en utaust-tilfelling, beskrives dette. Det er ikke opplyst om en bade-tilfelling kan komme til. Spørret daftet medlem av styret i en avdeling, av hvilket ettersom det ikke er mulig å si hvilken av delene av organisasjonen.

Oppdraget tilles at Christiansen burde vurdert tilfellingen i et militærorganisasjon som en del av en militærorganisasjon som ikke er i stand til å behandle et militærorganisasjon ikke når man ikke har tilgang til militærorganisasjon av injurier. Beværing av den rettens orden, og ikke i alminnelig konvensjon med det retten anfører. Det er formen om at det ikke skal være noen begeyting, en oppgave.

- - -

Det vil i myesterett bli benyttet det militære organiseringsmodellen som ført til det byretten.

- - -

Militær Forsvarshuset vil i myesterett noddage
folksmøte

Forslag:

1. Forsgrunn signerte den 20. desember 1943 og
koves.
2. Direktør Alex. Christiansen tilkjennes sakbehandling.

- 3 -

Øranger hos direktør Øivind Strand.

— — —

"...menen vil i tilgjengeliggjort sitt forslag om enkelt dertil
avrakledning uten noen ytterligere underretning til uavhukte."

Gozo, den 9. mars 1995.

15.juni 1955.

JBH/DT

Til Höyesterett,
Tinghuset,
Oslo.

Injuriesak direktør Christiansen - direktør Strand.

Hoslagt oversendes 6 eksemplarer av et PM og 2 erklæringer som bes lagt inn i det utdrag som skal benyttes under saksbehandlingen i Höyesterett. Det er ikke nødvendig at dommerne leser igjennem disse dokumenter paa forhaand.

ärbödigst

U t d r a g

i høyesterettssak (mortifikasjonssak) S.nr. 67/1955:

Den ankende part: Direktør Alexander Christiansen, Oslo.

Prosessfullmektig: H.r.advokat J. B. Hjort.

Ankenotpart: Direktør Olav Strand, Porsgrunn.

Prosessfullmektig: H.r.advokat Sven Arntzen.

I n n h o l d :

	Side
1944 mai 10. P.M. fra Alexander Christiansen til "minister" Alf Whist	1
1945 mai 8. Brev fra Skiensfjordens kommunale Kraftselskap til h.r.advokat Georg Lous	2
1945 mai 11. Brev fra h.r.advokat Georg Lous til politimesteren i Oslo og Aker	3
1945 mai 14. Brev fra direktør O. Strand til politimesteren i Telemark	3
1945 nov. 1. Rapport til Oslo politikammer (Lands-svikavdelingen)	4
1945 nov. 20. Påtegningsskriv fra Oslo politikammer til Oslo forhørsrett	8
1946 feb. 12. Påtegningsskriv fra Oslo politikammer til statsadvokatene i Oslo	9
1947 feb. 8. Påtegningsskriv fra Oslo politikammer til statsadvokatene i Oslo	11
1949 mars 16. Påtegningsskriv fra statsadvokat Karl Lous til Riksadvokaten	13
1950 juli 7. Oslo politikamers forelegg mot Alexander Christiansen	16

35 side

TILSVAR

1

VOLDGIFTSÅK:

Skiensfjordens Kommunale Kraftselskap,

Processfullmektig: H.r.advokat Georg Lous, Oslo,

mot

Usine Electro-Metallurgique Météor S.A.,

Processfullmektig: Advokat Finn H. Strøm, Oslo.

H.r.advokat Lous har i sin deduksjon henvist til en innstilling fra styret i S.K.K. Jeg forstår at voldgiftsrettens formann har fått oversendt et komplett eksemplar av innstillingen, mens det forsvrig kun er vedlagt deduksjonen ekstrakter av hvad som er spesielt påberopt.

Da jeg selv kun har et eksemplar av innstillingen, er jeg nødt til også å benytte mig av ekstrakter, ekjønt jeg mener det er særdeles ønskelig at samtlige rettens medlemmer får hvert sitt fullstendige eksemplar av innstillingen. Jeg tillater mig derfor i unmode min motpart om å forsøke å fremkaffe ytterligere 2 eksemplarer.

Saken er fra S.K.K.'s side lagt fram for voldgiftsretten som et juridisk fortolkningsspørsmål vedr. §§ 4 og 8 i P.E.A.'s vedtekter. Det hele er derfor meget formelt anlagt.

Météor mener at tvisten ikke er så enkel som deduksjonen gir inntrykk av. For avgjørelsen av hvad som i saken må antas å være "rett" er vedtektenes ordlyd ikke avgjørende. Spørsmålet om hvem som skal ha den endelige avgjørelse når det gjelder P.E.A.'s forretningsmessige og tekniske ledelse må sees på bakgrund av partenes 30-årige forbindelse og fra 1920 også av det gode samarbeide som da blev skapt, men som dessverre i 1939 blev forstyrret ved at S.K.K. plutselig la for dagen at nu ville de ha den avgjørende makt i alle spørsmål innen P.E.A. i kraft av sin aksjemajoritet.

dvo! 1 Finn H. Strom
Grensen 15, Oslo

J. B. HJORT
HØYESTERETTSADVOKAT

M. N. S.

TELEFONER:
KONTORET: 42 04 58
PRIVAT: 55 83 32

OSLO 7. mars 1955.
AKERSGATEN 20

JBN/OK

L A N K E R S P E L E R I K O

til

A G V I S S A M S I D D E T

I straffesak nr. 16/1954 ved Norgesgrunn Gyrett,
mortifikasjonsaken.

Den anklagede part: Direktør Alexander Christensen, Oslo.

Processfullmektig: H.r.advokat J. B. Hjort, Oslo.

Annenet part: Direktør Olav Strand, Norgesgrunn.

Processfullmektig: H.r.advokat Arne Løntsen, Oslo.

Dom avsagt av Norgesgrunn Gyrett 25. februar 1.55.

- - - - -

Ved Gyrettsens dom ble saksøkte, direktør Olav Strand, frikjent av tilkjent nr. 1691.- i sammensetninger hos direktør Christensen, som også ble pålagt å betale sammestillinger til det offentlige kr. 40.-.

Menne dom plankes til Høyesterett som erfunn av følgende overvurdering og feil sambehandling.

Mortifikasjonsaktenes formål var å gjennom mortifikasjon av omstridte beskyldninger framstatt av direktør Strand mot direktør Christensen i to brev, nemlig

1. brev fra Nissafjordens kommunale kraftselskap til overvalgt Georg Lønn av 8. mai 1945, medunderskrivet av direktør Strand, og
2. brev fra direktør Strand til politimesteren i Telemark av 14. juni.

De ovennært i brevene ses senere gjeldende og gjengitt i dommen.

Direktør Christensen hevder at disse to breverne inneholder den besyldning mot ham at han under okkupasjonen har angitt direktør Strand for sabotasje til minister Alf Christ og til en tjenestemann i det tyske Kriegskommisariat, ingeniør og major Schröder. Ordet angiveri er ikke brukt i brevene.

Den første avgjørelse som man kunne vente å finne i dommen er om det foreligger en beskyldning som kan være gjengitt

stand for mortifikasjon. Dette er et lovspråkmål etter lovforandringen av 10/3 1939 av strpl. § 443 annet ledd, jfr. Rt. 1952 side 13.

Dommen er på dette punkt dels uklar, dels har dommen overhodet ikke tatt standpunkt til om direktør Christiansen overfor ingeniør Schröder har angitt direktør Strand.

Med hensyn til det første punkt sies det i dommen at Strand ikke har brukt ordet angiveri, men at retten er enig med Christiansen i at Strand sannsynligvis har hatt angiveri fra Christiansens side i tankene da han skrev anmeldelsene, men at Strands tanker ikke kan mortifiseres. Retten sier også at det som er skrevet ledet tanken hen på at Christiansen har begått angiveri.

I og for seg skulle dette være tilstrekkelig, idet det etter strl. § 247 bare krevos at beskyldningen skal være "egnet til" å fremkalte injurierende forestillinger hos mottakeren. Det antas å være likegyldig om strand har brukt ordet angiveri når de ord han har brukt som retten sier, leder tanken hen på angiveri.

Strands to skrivelser ble også av Påtalemyndigheten oppfattet som en anmeldelse for angiveri, og Christiansen ble siktet for dette forhold, men siktelsen ble senere fravært.

Eva det enest forhold angår finnes dette egentlig i brevet av 14/5 1945. Christiansen hevder at dette brev er egnet til å fremkalte den forestilling hos leseren at Christiansen overfor ingeniør Schröder i Høgskommisariatet har beskyldt Strand for sabotering av reparasjonen av en transformatorstasjon. Slik ble det også oppfattet av Påtalemyndigheten.

Det antas at retten ~~mis~~ har tatt feil i sin vurdering av om en injurie forelå, og dels at dommen i allfall på dette punkt er så uklar at den bør oppheves på grunn av utilstrekkelige premisser.

- - - -

Den neste avgjørelse i saken skulle gjelde spørsmålet om det var ført bevis for sannheten av beskyldningene.

I og med at retten overhodet ikke har tatt standpunkt til om Christiansen har angitt Strand til den tyske ingeniør Schröder har den heller ikke gått inn på om sannhetsbevis for en slik beskyldning er fremført.

Retten uttaler at det er ført sannhetsbevis for alle de uttalelsene av faktisk art som er krevet mortifisert. Denne

bemerkning er uforståelig. Det er overhodet ikke krevet mottifikasjon av uttaleser av faktisk art, men av beskyldninger, nemlig strands beskyldning om at Christiansen hadde angitt ham dels til Minister Shist og dels til ingeniør Schröder.

Etter strpl. § 375 er det rettens plikt å angi nøyaktig hva der finnes bevist. Det er utilstrekkelig å si at det er ført bevis for alle de uttalelsene av faktisk art som er krevet mottifisert. Saksøkeren kan ikke vite hva retten mener med uttalelsene av faktisk art, eller hva retten har funnet bevist. Han er derfor avskåret fra å ha oversikt over hvordan han på dette punkt kan angripe rettens avgjørelse.

Når retten videre sier at saksøkte har ført bevis for sannheten og riktigheten av alt det sommer krevet mottifisert, skulle dette nærmest tyde på at retten har funnet bevis for sannheten av beskyldningen for angiveri. Dette stemmer imidlertid ikke med de uttalelsene i dommen som går ut på at det ikke forsøgjer noen slik beskyldning i det hele tatt.

Retten bemerket tilslutt at den ikke har funnet grunn til å ta standpunkt til om Christiansen har begått straffbart angiveri og kommer ned en del uttalelsene herom. Dette punkt i dommen er sammenholdt med hva retten ellers har uttalt, det mest direkte og uforstillelig i hele dommen. Skulle det være spørsmål om sannhetsbevis mittet det jo nettopp være det her nevnte spørsmål som retten mittet standpunkt til, men som den ikke erkjører at den ikke har tatt standpunkt til.

Dommen ligger også av andre uklarheter og selvmotsigelser som ikke medfører at den blir opphevet.

Fremisse sine innholder også en rekke andre ufullstendigheter og uklarheter, uten at dette får betydning for det spørsmål som enken gjelder. Jeg nevner likevel:

- a) Det sies at PIA fremstiller specialstål. Det er feil, det fremstiller ferrosilicium og ferromangan.
- b) Det sies at driften av PIA var avhengig av billig arbeidskraft. Det er feil, driften var avhengig av en mangodrøig kontrakt om levering av fast kraft.
- c) Det sies at direktør Gjertsen i Norges Industriforbund var en venn av Christiansen. Dette er uriktig. Gjertsen var ingen venn av Christiansen.
- d) Det nevnes ikke at direktør Gjertsenes kilde ikke var Christiansen eller andre personer som ikke er blitt identifisert, og at årsaken til at Gjertsen gjennom Shist tok saken opp var at styret i SKK hadde to medlemmer som var medlemmar

- 4 -

av Nasjonal Samling. Det overgrep som styret hadde gjort mot Christiansen oppfattet Whist som et NS overgrep som han måtte ordne. Derfor tilkalte han Christiansen og ba denne om å sette opp et PR, som omtales i saken.

e) Det fremstilles som om Christiansens PR til Whist kunne innebære en fare for Strand, som kunne lede til at han kunne bli skutt. Denne betrakthing er tidligere av Christiansen forsvarer, h.r.advokat Ragnar Christoffersen, blitt betegnet som utsagn av hysteri.

f) Det nevnes ikke i dommen at Strand, da han skrev de to påklagede brev kjente til hele innholdet av Christiansens PR til Whist, og at han derfor måtte forstå at Christiansen ikke kunne ha ment å angi Strand for sabotasje. Det bemerkes også at det var gått 1 år etter at Christiansen sendte Whist det nevnte PR før Strand sendte de to påklagede brev etter frigjøringen, således at Strand ved avsendelsen av de påklagede brev var klar over at han ikke ved Christiansens PR var kommet i farosonen.

g) Hår Strand fremstiller seg som motstandsmann og en som hadde sabotert i adskillig utetrekning og stod i en utsatt stilling, bestrides dette. Det er ikke opplyst noe om sabotering fra hans side. Strand deltok som medlem av styret i PR i bevilningene av soldatene sine midler til den norske Legion og til Nasjonal Samlings hjelpeorganisasjon.

h) Hår retten anfører at Christiansen burde vart tilfreds med at Rådetsmyndigheten henla siktelsen for angiveri mot ham er hertil å bemerke at Rådetsmyndigheten ikke har noen adgang til certifikasjon av injurier. Forøvrig antas rettens betenkning å stå i dårlig sammenheng med det retten anfører lenger fram om at det ikke forelå noen beskyridning om angiveri.

- - -

Det vil i Høyesterett bli benyttet det skriftlige bevismaterialet som forelå for byretten.

- - -

Direktør Christiansen vil i Høyesterett nedlegge følgende

Fåstand:

1. Vorsgrunn Byretts dom av 25. februar 1955 oppheves.
2. Direktør Alex. Christiansen tilkjennes saksoenkost-

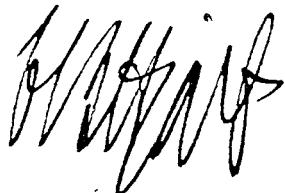
- 5 -

ninger hos direktør Økav Strand.

- - - -

Saken vil i Høyesterett bli foretatt så snart dertil
er anledning uten noen ytterligere underretning til saksøkte,

Oslo, den 9. mars 1955.

-2-

" i første sekke.".....

21.I2.44 skrivelse fra SKK til Innenriksdepartementet v/ Dahl
om forholdet SKK - PEA.

II.I.45 skr. fra SKK til Innenriksdepartementet.

25.I.45 skr. fra SKK til Innenriksdepartementet, hvor der bl. a.
står: "tanken om å skifte ut dir. Christiansen som adm.
" direktør.....

" Direktør Christiansen har tidligere (antagelig 1940 eller
" 1941) nevnt for direktør Strand at han tenkte å trekke sig
" tilbake som adm. direktør ved fyllte 66 år. og også nevnt
" for ham hvem han tenkte sig som etterfølger. Det samme har
" han uttalt overfor daværende ordfører Halvorsen, og også
" overfor andre, Herr Christiansen er nu fylt 66 år.

" At direktør Strand som flerårig medlem av styret og nu som
" formann har måttet tenke over spørsmålet om den fremtidige
" administrative ledelse er derfor en selvfølge. Fra SKK's
" side finnes der imidlertid ikke noe som helst direkte eller
" indirekte forbindelse til herr Kaufmann. På grundlag av
" herr Kaufmanns henvendelse til Meteor å opkonstuere et an-
" grepspunkt mot SKK er ikke bare ubegrunnet men i høy grad
" utilbørlig....."

Optegnelsene noteret 20.6.50.

sign. Alex. Christiansen.

14. juni 1955.

JBH/DT

Herr advokat Sven Arntzen,
Fr. Nansens plass 9,
Oslo.

Mortifikasjonssak Alex. Christiansen mot Olav Strand.

Hoslagt tilbakesendes dokumentene med takk for laanet.
Direktør Christiansen har anmodet om at det hele PM av 10/5.
1944 maa bli fremlagt i Höyesterett, idet konklusjonen som
jeg har tatt med i utdraget, alene, ikke gir det rette
inntrykk av hva PM-et dreier seg om. Likeledes har han anmodet
om at erkläringen fra Alf L. Whist av 16/10 1954 og fra
dr. ing. Ernst Schröder av 14/3 1950 maa bli fremlagt. Jeg
har ikke villet motsette meg dette, men antar at jeg kun i
meget liten grad vil komme inn på hva der staar i disse doku-
menter. Jeg tillater meg å vedlegge et eksemplar av disse doku-
menter som direktør har latt mangfoldiggjøre.
Christiansen

ärbödigst

Farekraftig diktatnæringen

I.B.Hjort ;

De kan ikke komme ut med alt De vet.

Da gjør De hele verden til Deres fiender .

Politianmeldelsen mot A.C. ble ikke gjort
av 9.2.49 til Karl Lous
kjendt for ham før i 1947. kfr. Torstensens skr. ~~tilzAuliex~~

Torstensens brev er vesentlig for en riktig
forståelse av denne grufulle sak.

I-B- Hjorts kompromitterende skrivelser av
14- og 15. juni 1955:: Henholdsvis til Høyesterett og Sven Arntzen:

"Det er ikke nødvendig at dommerne leser igjennem
disse dokumenter paa forhaand." (PM av 10.5.1944 og erkl.
fra Alf L.Whist av ~~14x3xi955~~ 16.10.1954 og fra dr.ing. Ernst
Schroeder av 14. 3.1955)

"Jeg har ikke villet motsette mig dette (nemlig
aa fremle~~ge~~ disse dok.) men jeg antar at jeg kun i meget liten
grad vil komme inn paa hva der staar i disse dokumenter."

Ovenstående er et skoleeksempel hvordan en
advokat optrer utilbørlig overfor en klient og søker aa prisgi
ham overfor motparten. Advokat Hjort bør faa en alvorlig smekk.

Skr.fra Hjort 30.8.55. Som skal forklare HR s Kjennelse
i sak mot dir. Strand:"Med hensyn til Hr.kjennelsens
premisser må jeg si at jeg har hatt vanskelig for a forstaa dem...
Man kan der for muligens si at dommen ialfall slaar det fast i Deres
fayør. at De ikkeer blitt beskylt for aa være angiver."

Av forslag til tiltalebeslutning av 8.2.47. Oslo politikammer, signert Tage Petersson.

sign. Knut Hesselberg
pfm.

Oslo politikammer
(Landssvik)

sign (§) K. Svantesen
pfm.

Paa skrivelsens hode star;

Jnr. 1576
KH/LB

Krim.Chef
Journ.nr. 6911/47

Avd. CD.

Christiansens forhold ble i tiltaleforslaget henført under § 86 slik; "Etter den alminnelige borgerlige straffelov av 22. mai 1902. § 86. som setter straff for den som osv. (Krigsforrederprgr.)

Punkt 4 i tiltaleforslaget lyder;

"Siktede anmeldte den 12 mai 1944 direktør Olav Strand til "minister" Alf Whist, for å sabotere gjenoppbyggingen av selskapets bombede transformatorstasjon, med den følge at Strand ble innkaldt til forhør i Reichskommisariatet (se dok 4, 14 og 36, side 6).

- - -

Fra "Foreløpig Psykiatrisk undersökelse av Alex. Christiansen f. 25.11. 1878, foretatt av politilæge Torger Kasa og datert 19.11. 1945 - hitsattes;

Han (Christiansen) mener at hans arbeidskraft og sjelsevenner var usvekket til han ble fengslet, men siden har det gått nedover. Syn og hørsel svekket og hukommelsen som før har vært skarp - begynneraa svikte. Han er blitt saa følsom (brisster i graat). Humøret er dårlig og nattesövnen er dårlig. Han har vært meget plaget av hjertebevær, tildels hjertekramper. Han taaler noen anstrengelse. Benene er slappe og kraftløse og hovner om aftenen. Han er magret av fra 84 til 68 (64) kg.

Under samtaLEN gir han klar beskjed, sikker og med god sammenheng. Han røper ingen paaviselig hukommelsesdefekt, og det er sjeldent at han leter etter navn. Han er meget følsom og brister mange ganger i graat. Han lider av en betydelig hjerte feil med tegn på hjertesvikt og defølbare arterier er sterkt forkalket.

Det er tegn paa nervbetendelse i benene.

Det er intet som tyder paa at s. er sinnessyk eller har svekkede sjelsevner, selvom det er grunn til aa tro at det er inntruffet adskillig reduksjon av hans aandsevner.

Han viser tegn paa senilitet og det er grunn til aa tro at fengselsoppholdet tar sterkt paa den tidlige aktive mann.

Det er grunn til aa anta at et lengre fengselsopphold vil sløve ham og det er fare for at han ikke vil greie lengre fengsling grunnet legemlige skrøpeligheter.

Torger Kasa (s)

- - -

Ved avslutningen av undersökelsen uttalte dr. Kasa ; Direktør, De forstaar vel hva denne mentalundersökelsen gaar ut paa. Hvis De vil undertegne en erkläring gaaende ut paa at De har handlet i en deprimert sinnsstemning - saa vil De kunne spesere ut av fengslet i dag uten videre forføyninger mot Dem.

Alex Christiansen riste sig fra brisken som han sat paa og sa ; De tror da vel ikke politiläge at jeg vil undertegne et slikt dokument som for altid vil stemple mig for fororytelse jeg ikke har begaatt. Hvorettir dr. Kasa kom bort til Christiansen, trykket hansk ek haand og sa : Jeg respterer Dem. I Deres sted hadde jeg handlet akkurat som Dem.

Side ~~XXI~~ IV

"Se H.E. Kjölseths forklaring av 29.1.47 til politiet.

Herav følger følgende fra H.E. Kjölseths forklaring:

"i 1941 da jeg ble avsatt av NS-myndighetene".

Denne avsettelser er eiedommelig da han samtidig forklarer
; "Jeg ble da ikke erstattet med en nasist, men med adm. direktør
i S.K.K. O.Strand."

(Som i 1941 opptok samarbeide med tyskerne og
forsøkte med 50 års kontrakter for 25.000 kilovatt fra Hjartdøla
og 50 års kontrakter for overföring av SKKs ledninger av all den
kraft som A/S Lettmetall trengte til sine nyanlegg i sine nyanlegg
paa Røldalen og paa Herøy, under forutsetning av rasering av PEA -
til fordel for tyskernes aluminiumsfabrikk, som ble påab-
gyndt etter SKKs tillatelse 25. oktober 1941.)

Prof. Lindviks skriv til disp Kindseth

i A/S Ljansbruks fabrik om at tilby
tyskerne trelast til kr. pr. standard - til flyplasser.

----- (Utrolig men sant)

KAN DIKT ERSTATTE DAAD ?
Dikt kan ikke erstatte daad.

--- (Folk og Land.)

En mappe med Scharffenbergartikler.

Eksklusjonsbrev, udatert, fra Frimurerordenen og A.C.s svar.

Takkebrev fra nuværende biskop Smith for kr. 50 sendt ham
ianledning han funksjon ved en datters bryllupp, datert 1947.

En konvolut med artikler av Hambr og av L.Vogt.

xxvix

Ellefson og hans medhjelper har begaatt et tyveri
av C., s dokumenter. I Øvergaards stevning med bilag befinner
sig saaledes 50 dok. som ikke har noe med den bemerkigelse
som fant sted paa sviktende premisser. Saal dette var en urett-
messig tilegnelse med landssvikpolitiets bistand. Kripo meddeler
Sveen
c.s forsvarer at pol. savner maktmidler til aa faa dok.
tilbake.

C. sier at banksjef ~~Xyliak~~ Melander etter C.s redeggjørelse
for hvorledes saken rettslig, særlig prosessuell, var løpet ut
i sanden - stilte C. det spørsmål ;: "Er det Deres mening med
boken aa provosere Deres motstandere til angrep"? - Dertil
svarte C.: "Ja". Etter banksjef M. fikk lese det omhandlede
privatbrev fra sorenskriver Thomas til C., sorenskriver T.
utfall grunnet sykdom
hadde etter Øvergaards død vært c.s. juridiske raadgiver..

Deres fondssjefs bemerkninger 4 maaneder etter vaar samtale
er ~~dækket med tåkelys~~ ikke holdbare.

Styreprotokollene i PEA viser at Strand et Cos forhold
til ~~tre~~-sterne ikke var avbrutt før lenge efter vedkommende
brev i 1941. (22.desember).

Hva er mest bistand - Strands forhold eller C.s front-
kjempere gave til hjemkomne frivillige. Svaret gir sier sier sier

a.C. Ettersøker lite avisutklipp om Hydros 50 "spioner", d.v.s. folk som under Hydros (altfor ?) gode samarbeid med tyskerne under okkupasjonen ble sendt til Tyskland for å lære hvordan tyskerne ville ha tingene teknisk. Etter frigjöringen ble dette gode samarbeid kaldt "spionasje".

Nærbilde av Strand; -----

Efterat han i 41 hadde foreslaatt en kontrakt med Lettmest i rettsak 45 metall på 5aa. roser han sig av å ha veiledet bombing fra de alliertes side mot Herøy og Roligheten hvorved PEAs bygninger fikk referat 12 treff i 1943. (Se Thomas' kappi av Strands ovenomhandlade prov) - - -

Kontordame Øvald har maskinskrevet Strands feldende forskrivelse til Lettmetal av 22.12.41, antakelig sakens mest sentrale dokument. Bevisstheten om denne forskrivelse overfor tyskerne er som siden driver Strand til alle hans nederdrekta strek for derved å redde sitt eget skinn ved som kamuflasjeaksjon å kaste sig over dir. Christiansen.

- - -

Derfor vil heller ikke Hydro bidra til at sanhetene i Christiansens favør skal komme frem. Ti Hydrpo er i denne sak i samme baat som Strand.

- - -

Utskriften av 1943 gir Strands supplering av ovennevnte finnes i den røde boken.. Derimot finnes ovennevnte skr. ikke i den røde bok.

C.s Pm til Whist kunne ikke være noe for Strand å bry sig om. Grunnet sitt store tilbud til Lettmall og samarbeid med dem sto han meget sterke overfor tyskerne ennC.

- - -

Dette bekrefter også Schröder i sin forklaring.

- - -

J. Övergaard
Advokat (stpl.), Stevning
Oslo.

til

Porsgrunn byrett
i mortifikasjons- og erstatningssöksmål:

Saksøker: Ingeniør og direktør Alexander Christiansen,
Ullernveien 22, Ullern, Oslo.

Prosessfullmektig: H.r.advokat J. Övergaard, Pilestredet 10,
Oslo.

Saksökte: 1) Direktør Olav Strand, c/o Skiensfjordens komm.
Kraftselskap, Porsgrunn.
2) Skiensfjordens Komm. Kraftselskap, Porsgrunn. (SAK)
3) Ingeniør H. E. Kjölseth, Porsgrunn.
4) Direktør Tønnes Ellefseñ, Porsgrunn.
5) Porsgrunns Elektrometallurgiske Aksjeselskap,
Porsgrunn. (PEA)

Prosessfullmektig: H.r.advokat Sven Arntzen, Oslo.

I.

Den 6. sept. 1951 uttok jeg på saksøkerens vegne
sådan forliksklage mot ovennevnte saksökte:

"Saken gjelder:

Mortifikasjon av nedennevnte ærekrenkende beskyld-
ninger og erstatning for derved påført skade samt oppreisning
for tort og smerte, jfr. straffelovens § 254.

I.

1) Den 8. mai 1945 sendte Skiensfjordens Kommunale
Kraftselskap følgende skrivelse til advokat Georg Lous til
videreekspedisjon til politimesteren i Oslo:

"Herved tillater vi oss å anmode Dem om på våre
vegne snarest mulig å foreta det nødvendige for å utvirke be-
slagleggelse av arkivet tilhørende PEA i PEA's kontor i Oslo
og likeledes direktør Alex. Christiansens private forret-
ningsarkiv.

Vårt selskap er innehaver av aksjemajoriteten i
PEA og vi mener å ha god grunn til å frykte for at disse
arkiv kan bli helt eller delvis tilintetgjort for å fjerne
bevisligheter for ulovligheter, som er foregått under okku-
pasjonen.

Som eksempel på slike ulovligheter skal vi
nevne en lovstridig innkallelse av generalforsamling i be-
driften 23. april iår, ulovlig forandring av vedtekten
for PEA og ulovlige valg. Videre skal nevnes at herr Chri-
stiansen i brev til minister Whist har beskyldt formannen i
PEA's styre (vårt selskaps adm. direktør) for å ha "saboteret"
PEA's virksomhet overfor Reichskommisar og Departement."
Da PEA er en bedrift som av okkupanten ble betraktet som

- 17 -

"Den beste forretning som er gjort
i Skiensfjorden"

Som det fremgår av de opplysninger jeg har gitt
~~ixxet~~ tidligere, hadde SKK altfor liten disponibel
kraft til å kunne overholde sine kontraktmessige
forpliktelser. Selskapet eide siden 1918 rettigheter
til utbygning av store vannfall i Hjartdal og Tuddal
(men hadde ikke maktet å sette arbeidet i gang før
krigen kom i 1940.

Da så tyskerne begynte å opprette sine veldige
industribedrifter i Norge, så imidlertid Kraft-
selskapet en chанс til å få gjennomført sine slum-
rende planer, og i 1941 innledet direktør Olav Strand
et samarbeide med det tysk-norske selskap ~~Naxx~~
~~A/S~~ Nordisk Lettmetall. Forhandlingene kom meget
snart inn i det spor at SKK ville selge sin aksje-
majoritet i Porsgrunds Elektrometallurgiske Aktie-
selskap mot ~~Axx~~ til gjengjeld å få en gunstig
kraftleiekontrakt med Lettmetall og dermed skape
grunnlaget for å utbygge sine vannfall.

Dette arbeide måtte jeg for enhver pris forhindre,
, og jeg fikk det forhindret. Denne kjensgjerning
gir forklaringen på den viktigste divergens mellom
direktør Strand og meg. Det ~~xx~~ er imidlertid fra min
motpart fremlagt så mange uriktige meddelelser om
denne saken, at jeg blir nødt til å gi en detaljer-
et dokumentarisk redegjørelse for hvordan det hele
utviklet seg.

Direktør Strand har ved ~~x~~ flere anledninger
påstått at hans samarbeide med tyskerne var noe